

S akreditací na výstavu Světy české animace

Anifilm sice dnešním dnem skončí, ale pro návštěvníky, kteří nemají ještě animace dost, je tu jedna dobrá zpráva. S letošní akreditací můžete se slevou navštívit v Praze rozsáhlou výstavu Světy české animace. Ta je zaměřená na českou animaci posledních dekád, s důrazem na současnost. Jejím kurátorem je Jan Bubeníček.

Výstava je situovaná v unikátním prostoru jedné z budov holešovické tržnice. Dvě patra nabízí řadu exponátů, loutek, dekorací, kreseb, ukázek animace, dětský koutek, pozoruhodnou instalaci Hvězdné nebe české animace a také sympatickou kavárnu s příhodnými videokoutky.

Návštěvníci Anifilmu budou mít až do konce měsíce května vstup na výstavu se slevou 20%. Stačí na pokladně předložit festivalovou akreditaci.

Festivalové jízdenky na tramvaj

Zvýhodněné festivalové jízdné: celodenní jízdenka je za 25 Kč, týdenní jízdenka je za 120 Kč. K zakoupení ve festivalových místech (Zámek, Náměstí Dr. E. Beneše, Kino Varšava) nebo na informacích Dopravního podniku (terminál Fügnerova).

Festivalové kafe

Novým partnerem Anifilmu je pražirna výběrové kávy Nordbeans, která dodává festivalu v Liberci praženou kávu. Doporučujeme návštěvu Coffee Corner v Zahradním křídle libereckého zámku, kde si tuto kávu můžete vychutnat v příjemné chill out zóně. Nordbeans dále provozuje v Liberci dvě kavárny: útulný espresso bar Sweet City v Ruprechtické ulici a stylovou kavárnu s vlastní pekárnou Liberecký Dok (Nákladní 34). Pokud tam zavítáte, čeká vás po předložení akreditace 1+1 káva zdarma!

Festival naplno

S akreditací užívejte dalších výhod!

Po předložení festivalové akreditace na Vás po dobu konání Anifilmu čekají nejen v Liberci zajímavé slevy:

- 20% sleva na vstupné do ZOO Liberec
- 20% sleva na vstupné do vědecko-zábavního centra iQLANDIA
- 20 Kč sleva na jízdné v autobusech společnosti FlixBus
- 20% sleva na vstupné na výstavu Světy české animace (Praha, Holešovická tržnice) – sleva platí až do konce května 2022

Aplikace

Kompletní festivalový program neustále k dispozici, detailní přehled filmů včetně termínů a místa projekce, mapa festivalových míst s navigací, rezervace vstupenek, osobní kalendář, festivalové novinky...

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2022.

Texty Malvína Balvínová
Rozhovory Natalia Kozáková
Překlady Lukáš Wicha
Design Jan Šimsa

**Jára Plachý
Bill Plympton
Hisko Hulsing**
speciální festivalové podcasty
poslouchejte exkluzivně
na webu
f-a-t.cz film animace teorie
a dalších podcastových platformách

ANIFILM LIBEREC 2022

FESTIVALOVÝ
DENÍK
NEDĚLE
15. 5. 2022

Nejlepším celovečerním filmem pro děti je Belle

„Tento film jsme zvolili pro jeho silný příběh nabitý emocemi a velmi nápadité, avšak pravdivé, zobrazení smyšlené reality, v níž žije mnoho mladých lidí, kterým je důležité ukázat, jak žít s důvěrou ve vlastní identitu,“ uvedla festivalová porota ve složení Bill Plympton, Hisko Hulsing a Katarína Kerekesová. Film natočil japonský tvůrce Mamoru Hosoda, jehož film Mirai, dívka z budoucnosti okouznil porotu i diváky Anifilmu 2019, zpracovává téma klasické pohádky vybroušenou kombinací 2D a 3D animace a zasazuje je do aktuálního kontextu moderních technologií. Potenciál sociálních

sítí přitom dokáže nahlédnout s vírou v sílu lidského ducha a s přesvědčením, že technologie mohou být prostředkem a nikoli pánem.

Vstupte do světa, kde můžete být sami sebou. Bez omezení, bez kompromisů. Buďte tím, kým byste chtěli být, i když v obyčejném světě nevelké japonské vesnice, kde žije hlavní hrdinka tohoto filmu, byste si jím být netroufli... Nenápadnou Suzu potkala v životě velká tragédie. Nejenže přišla o matku, ale protože není schopná vyrovnat se s touto ztrátou, vzdaluje se nyní i svému otci a raději uniká do virtuálního světa jedinečné

sociální platformy U. Únik z reality jí přitom přináší nečekaný úspěch. Alterego v podobě zpěvačky Belle jí umožňuje nalézt vlastní hlas a v upřímných textech vyjádřit emoce, s nimiž si v reálném světě neví rady. Upřímnosti, s níž zpívá, si rychle všimá široké publikum U a z Belle se rázem stává superpopulární diva dojmavíci davy lidí. Virtuální realita má ovšem i své padouchy. A tím největším se zdá být tajemné Zvíře, obdivovaný i nenáviděný hrdina strhujících zápasů, které se v alternativním světě U pořádají. Belle a Zvíře se setkají. A virtuální prostor se stane místem zápasu o skutečné lidské duše.

Tipy na dnešní den

Narozen v Liberci: Vlasta Burian
13.00, Cinema City 4

Mnoho severů
15.00, Kino Varšava

Ostravský rebel
15.00, Severočeské muzeum

S přesunem na sever založil Anifilm novou sekci Narozen v Liberci. Letos odhalujeme ne moc známou (ale přitom dosti významnou) souvislost krále komiků Vlasty Buriana s animovaným filmem. V dvojprogramu vás čeká krátký film Jiřího Trnky *Dva mrazáci* (jediný dabing Burianovy profesní dráhy) a oblíbená trčková pohádka *Byl jednou jeden král...*

Poetická meditace mistra japonské animace, fenomenálního Kojiho Yamamury, a to poprvé v celovečerním formátu. Základem pro záměrný snímek, který se vyznačuje vizuální podmanivostí a fascinující animací, se staly autorovy kresby a texty, vzniklé v reakci na katastrofální zemětřesení v Japonsku v roce 2011.

Anifilm letos v rámci nesoutěžního programu oprašuje mimo jiné tvorbu výstředního ostravského režiséra Ilji Nováka. Ten se sice obával, že diváci celý blok jeho filmů nepřežijí, ale festivaloví dramaturgové byli jiného názoru. Pokud jste na tvorbu ostravského rebelu zvědaví, dnes odpoledne máte poslední šanci!

ZA FINANČNÍ PODPORY

HOSTITELÉ

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNER

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI

VÝZNAMNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Kristina Dufková: Nezapadali jsme do žádné škatulky

Na festivalu jste v rámci programu Work in Progress mohli vidět prezentaci rozpracovaného celovečerního loutkového filmu *Život k sežrání*, který režíruje Kristina Dufková. S režisérkou jsme si o něm před nějakou dobu povídali v ateliéru na pražských Vinohradech, kde se snímek natáčí.

Jak vznikl scénář k filmu?

Scénář vznikl podle knížky francouzského spisovatele Mikaëla Olliviera. Napřed jsem ho psala s Bárou Dřevíkovskou, která mi byla doporučena. Píše knížky, ale film nikdy nedělala. Spolu jsme to dovedly jsme do fáze, že které jsme už moc nevěděly, kam dál. Pak do toho vstoupila dramaturgyně Anna Vášová a nakonec jsme přibrali Petra Jarchovského, který si to vzal za své a překopal to podle sebe.

Jak moc se scénář drží předlohy?

Moc ne. Knižka je útlá a obsahem nestačila na formát celovečerního filmu. Spoustu věcí jsme si museli dovymyslet. Navíc je vyprávěná ichformou, což se ukázalo pro převedení do filmu celkem nevhodné. Měli jsme ale štěstí v tom, že jsme se na začátku toho procesu setkali s autorem knížky. On je zároveň scenárista, má za sebou už nějaké filmy, takže v některých fázích do procesu vnesl své nápady také on. Když jsem mu kvůli odkoupení licence posílala poslední verzi scénáře, tak byl spokojený.

Jak dlouho trvalo, než jste scénář napsali?

Hodně dlouho, což je dáno také tím, že jsme nepsali kontinuálně. Byly tam velké mezery, třeba i dva roky. Mezitím jsem dělala jiné věci. Byli jsme navíc vždycky závislí na grantech a posudcích České televize, takže se scénář stále upravoval. Komplikované to bylo i tím, že to není klasický rodinný film, není určený malým dětem. Proto bylo těžké sehnat koproducenty, někoho přesvědčit, že má smysl dělat loutkový film pro starší děti. Nezapadali jsme do žádné škatulky.

Ale vždycky, když jsem se po pauze k filmu vrátila, jsem si říkala, že mě to téma baví a že u něj ještě zůstanu.

Kde všude jste zatím natáčeli?

Byli jsme původně domluveni ve studiu Anima, ale nevěděli jsme, jestli se tam vejdem. Není tam moc prostoru a my potřebujeme natáčet paralelně na více scénách. Hledali jsme tedy jiné prostory, chvíli jsme točili v Dolních Počernicích

u pana Všetického. Ale i tam to bylo malé, tak jsme hledali dál. Pak se naskytla možnost jít do budovy Krátkého filmu na Barrandově, kde se točily *Mýši patří do nebe* a *Tonda, Slávka a génius*, ale ta zas pro nás byla naopak velká... A pak se náhodou uvolnil ateliér na Vinohradech, který je pro nás velikostí akorát a doufám, že tady už zůstaneme.

Kdo vám vyrábí loutky?

Loutky si vyrábíme s kolegyní Monikou samy. Jak byly v procesu prostoje a nebyly peníze, tak jsme si postupně připravovaly loutky, učily jsme se, jak na to, zjišťovaly jsme, co zvládneme a co ne. Kostry si například neděláme, nebo na vlasy jsem si našla také externistu. Nějaké loutky nám dělají na Slovensku, jiné v České televizi. My si je pak kompletujeme, dobarvíme, dáme na ně materiály. Takže je dotváříme přímo tady v ateliéru, hlavičky také malujeme samy.

Kolik loutek na natáčení potřebujete?

Dohromady je ve filmu asi čtyřicet postav. Hlavního hrdinu Bena máme třikrát. Ostatní postavy máme jen jednou. Mají

totiž složitý mechanismus, aby se dalo animovat, jak mluví. Což je na výrobu náročné, ručně modelovaný lipsync. Proto jsme si řekli, že to zkusíme zvládnout takto, jen hlavního hrdinu budeme mít víckrát. Což je někdy složitá logistika, když se natáčí více scén najednou, aby někde nechyběla nějaká loutka.

Dialogy jste měli natočené předem?

Máme je nahrané předem všechny, s tím, že se budou dělat jen malé opravy a ruchy. Máme ve filmu také hodně písniček, a i ty jsou skoro všechny už nahrané.

Jak to vypadá s natáčením, jak dlouho budete ještě točit?

Měli jsme pauzu kvůli koronaviru, znovu jsme začali točit v květnu 2021 a naplánované to máme do května 2023. Samotné natáčení jsme naplánovali na dva roky, z toho už rok uplynul. Jak se scény natáčejí paralelně, nedá se úplně odhadnout, kolik už máme hotovo. Pokud všechno půjde, jak bychom chtěli, měl by být *Život k sežrání* hotový v roce 2024.

Vítězové Anifilmu

Zvláštní uznání v kategorii hra pro děti
Growbot (Wabisabi Play)

Nejlepší hra pro děti
The Labyrinth City: Pierre the Maze Detective (Darjeeling)

Zvláštní uznání za výtvarný počín ve hře
Papetura (Petums)

Nejlepší výtvarný počín ve hře
Sable (Shedworks)

Zvláštní uznání v kategorii VR filmů
Kusunda
autoři: Felix Gaedtke, Gayatri Parameswaran

Nejlepší VR film
Limbotopia
autor: Wen-Yee Hsieh

Zvláštní uznání v kategorii videoklipů
Mathieu Boogaerts: How Many
režie: Bianca Scali

Nejlepší videoklip
Gosheven: Until Exhaustion
režie: Magdalena Hejzlarová

Ilja píše Anifilmu

NA ÚSTŘEDNÍM VÝBORU ŠLO NAČALSTVO DO MDLOB

Se svolením svérázného českého režiséra Ilji Nováka, který se bohužel nemohl v Liberci festivalově vyskytnout, uvádíme alespoň ukázkou z jeho neméně svérázné korespondence s naším programovým ředitelem Pavlem Horáčkem. Dnes se dočtete o tom, jak vznikl film Co vy na to, pane Barone?

Vážený pane Pavele,
No – nemím Vás strašit teda, ani včil – ba ani v budoucnu, berte to tak, že ste mne jako vyprovokoval svým pí-děním – abych si tróšičku zavzpomínal na dobu, kdy jsem se okolité krajině jevil teda, že jako umělec filmovej.

Měla být Olympiáda v Los Angeles jako a tý vejboři zblbli a napsali dopis k mejm rukám jako a že esli nechcu se

Zvláštní uznání v kategorii abstraktní a nenarativní animace
Skin to Skin / Azaletik Azalera
režie: Mel Arranz

Nejlepší abstraktní a nenarativní animace
Imaginary Landscapes
režie: Mykyta Lyskov

Cena poroty pro nejvtipnější film (Tematická zvláštní cena za nejlepší použití humoru ve studentském filmu)
L'immoral / The Immoral
režie: Ekin Koca

Zvláštní uznání v kategorii Nejlepší studentský film
Channidae / Hadohlavci
režie: Pauline Morel

Nejlepší studentský film
Milý tati
režie: Diana Cam Van Nguyen

Zvláštní uznání v kategorii krátký film
Konvice
režie: Tobias Rud

Nejlepší krátký film
Bylo jednou jedno moře...
režie: Joanna Kožuch

Nejlepší celovečerní film pro děti
Belle
režie: Mamoru Hosoda

Nejlepší celovečerní film pro dospělé
Kde je Anna Franková?
režie: Ari Folman

(foto: Eva Kořínková)

podílet na tejto myšlénce svým Uměním. A já teda zasej do Prahy za dramaturgem kámošem Jiřím Kubičkem: „Juro – vejboři olympijští mne vyzvali, tak mi něco vyšťourej.“ A von mi teda Kubajs přihrál toho Barona a já jej zpracoval docela rychle a bezostyšně jako obžalobu dopingu, provozovaného najmě socialistickým blokem.

Na ústředním výboru socialistického svazu tělovýchovy šlo načalstvo do mdlob... Pixa a spol. šli také vrávoravě k zemi – jelikož takovou drzost vode mne nečekali...

A hnedle já na kobereček a Pixa teda navýsost zbrunátnělej zalamoval lokty nade mnou a říkal Iljolljo – já svýma rukama buduji Krátký Film a ty jej svejma rukama bouráš. A že se to musí přestřihat a upravit... A že má na to lidi a jistej dramaturg Topič to vzal do pracek.

A já si teda umyl ruce, že s takovým zásahem nesouhlasím, a byl jsem z obliga, jelikož jsem šéfovi řek, že sem jen námezdní síla a co mi scénaristicky odklepnu, to zpracuji. Ale Pixa řek, že esli se pod ten novej sestřih nepodepíšu, tak mne do Jugošky teda firma nepustí... a já vod něj z kanclu volal domů ženě vo tej situaci a ona řvala do telefonu: Ať si strčí svoju cenzuru do (...) a jedeme do Beskyd!

No – Jura Kubiček byl na vyhazov a mi dali ten sestřihovaný titul do sejfu, leč konspirace zafungovala a mi soukmenovci dali original servisku i se zvukovým pásem do zaprášený skříně – že jakokdyby...
Loučím se s Vá
mi aktuálním sloganem:
Русский военный корабль, иди нахуй!

I. Novák